

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. S., nar. X, bytem X,
zastoupený: JUDr. Miroslav Kříženecký, advokát, se sídlem Na
Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice,
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 26.8.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2020 č. j.
MPSV-2020/130060-915 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 26.8.2020** adresovanou Městskému soudu v Praze a doručenou mu téhož dne prostřednictvím datové schránky se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2020 č.j. MPSV-2020/130060-915, jehož kopie byla připojena. Následně usnesením Městského soudu v Praze č. j. 16 Ad 25/2020-13 ze dne 4.9.2020 byla věc postoupena Krajskému soudu v Plzni jako místně příslušnému, kterému byla doručena dne 23.9.2020.
3. **V žalobě žalobce** vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalovaného a požadoval jeho zrušení a případně i zrušení rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP** či **úřad práce**), ze dne 23.9.2019 č. j. 73876/2019/KV a ze dne 24.4.2019 č. j. 33738/2019/KVA, požadoval také náhradu nákladů řízení bez specifikace. Dle žalobce je napadené rozhodnutí (i uvedená rozhodnutí ÚP) nezákonné pro nedostatečné zjištění zdravotního stavu, neboť byl nedostatečně zhodnocen rozsah jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jedná se u něho minimálně o středně těžkou závislost. Rovněž vyjádřil nesouhlas s provedenými sociálními šetřeními dne 4.2. (neúplné šetření) a 7.11.2019 (šetření pouze obecné). Namítal mimo jiné, že mu po celou dobu měl být přiznán stupeň II (středně těžká závislost) dle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), a nikoli až od února 2020. Rozhodně nebyl a stále není schopen vykonávat minimálně pět základních životních potřeb, proto podal 8.1.2019 u Úřadu vlády (*pozn. soudu – správně úřadu práce*) návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Nejprve byl jeho návrh zamítnut rozhodnutím ÚP ze dne 24.4.2019 a po podání odvolání žalovaný uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil ÚP k novému projednání. Žalovaný po provedení sociálního šetření v místě bydliště žalobce dne 7.11.2019 si vyžádal posouzení stupně závislosti žalobce a Posudková komise MPSV, Oddělení výkonu posudkové služby Praha (dále jen **PK MPSV** či **komise**), po posouzení jeho zdravotního stavu dne 10.1.2020 konstatovala, že žalobce podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I, kdy z důvodu nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopen zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, a to konkrétně životní potřebu péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost a komunikace. Po doložení dalších lékařských zpráv žalobcem byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a komise na svém jednání dne 29.5.2020 konstatovala, že v případě žalobce od data 8.1.2020 (*pozn. soudu – správně 8.1.2019*) do 5.2.2020 šlo o osobu starší 18 let věku, která se považovala za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), a od data 6.2.2020 k datu jednání PK MPSV jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost); pro rozhodnutí komise bylo relevantní vyšetření ze dne 6.2.2020 (oční vyšetření – úroveň praktické slepoty vpravo, na levém oku incerta). Žalobce také vyjádřil, že kromě uznaného nezvládání základních životních potřeb komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost dále nezvládá orientaci (kvůli praktické slepotě), stravování [slepý člověk samozřejmě není schopen ve smyslu písmene d) přílohy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

číslo 1 vyhlášky číslo 505/2006 Sb. nalít si sám nápoj], mobilitu a tělesnou hygienu (kvůli praktické slepotě) a výkon fyziologické potřeby (kvůli dialyzování 3x týdně pro selhávání ledvin je nucen užívat velmi silné léky, bez nichž by u něho téměř nedocházelo k vylučování a pak není schopen včas použít WC).

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 30.6.2020** (pozn. soudu – nesprávně uvedeno 30.6.2019) č. j. MPSV-2020/130060-915 bylo žalovaným podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), rozhodnutí úřadu práce ze dne 23.9.2019 č.j. 73876/2019/KV, kterým byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči podaný dne 8.1.2019, změněno tak, že

I. příspěvek na péči náleží ve výši 880 Kč měsíčně od ledna 2019 do ledna 2020

II. příspěvek na péči se zvyšuje z výše 880 Kč na výši 4 400 Kč měsíčně od února 2020.

V obsáhlém odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.6.2020 žalovaný popsal celý průběh řízení po podání návrhu žalobce na změnu výše příspěvku na péči dne 8.1.2019, kdy po provedení sociálního šetření dne 4.2.2019 a vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce dne 20.2.2019 Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary se závěrem, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, ale jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti, neboť dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, protože nezvládá základní životní potřebu péče o domácnost. Žalobce poté žádal o posouzení jinou OSSZ, nejlépe Prahou, z důvodu podjatosti OSSZ Karlovy Vary vůči jeho osobě (žádné důkazy nedoložil). Po doložení lékařské zprávy ze dne 27.3.2019 od MUDr. L. byla uvedená OSSZ požádána o nové posouzení zdravotního stavu žalobce, která dne 1.4.2019 sdělila, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru a setrvala na výroku a odůvodnění ze dne 20.2.2019. Poté vydal úřad práce rozhodnutí č. j. 33738/2019/KVA ze dne 24.4.2020, jímž byl zamítnut návrh na změnu výše příspěvku na péči, které žalobce napadl včasným odvoláním a odvolací správní orgán (žalovaný), vydal ve věci rozhodnutí č. j. MPSV-2019/131858-915 ze dne 25.6.2019, kterým zrušil napadené rozhodnutí ÚP a věc vrátil k novému projednání a v části odůvodnění uvedl právní názor, kterým byl úřad práce při novém projednání věci vázán (vyřešení námítky podjatosti vznesené žalobcem). Následně usnesením ze dne 13.8.2019 č.j. 44000/002892/19/44091010/Sty byla OSSZ Karlovy Vary vyloučena z důvodu podjatosti z řízení a posouzením zdravotního stavu žalobce byla pověřena OSSZ Sokolov, která dle posudku ze dne 16.8.2019 dospěla ke stejnému závěru k datu 8.1.2019, že jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti, když dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby, neboť samostatně nezvládá základní životní potřeby osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě uvedeného posudku OSSZ Sokolov zahájil úřad práce vůči žalobci dne 29.8.2019 správní řízení z moci úřední ve věci příspěvku na péči. Rovněž bylo rozhodnuto dne 28.8.2019 úřadem práce, že jeho zaměstnanci (Mgr. A. L., Bc. N. M. a B. G.) nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování ve věci návrhu žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a odvolání žalobce bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 1.11.2019 č.j. MPSV-2019/219788-915 zamítnuto a uvedené usnesení potvrzeno.

Rozhodnutí úřadu práce č.j. 73876/2019/KV ze dne 23.9.2019, kterým byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči od ledna 2019, napadl žalobce včasným

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

odvoláním a odvolací správní orgán provedl dne 7.11.2019 sociální šetření v místě bydliště žalobce (Dům s pečovatelskou službou) a poté vyžádal u PK MPSV výše uvedené, jež je příslušná v odvolacích správních řízeních posuzovat zdravotní stav, o posouzení stupně závislosti žalobce. PK MPSV na svém jednání dne 10.1.2020 i za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie v nepřítomnosti žalobce posoudila jeho zdravotní stav (stupeň závislosti) dle dostupné v posudku uvedené dokumentace a konstatovala na rozdíl od posouzení uvedených OSSZ, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby (**komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost**); tento stav existoval i k datu 8.1.2019, doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Komise neshledala, že by žalobce nevládal další základní životní potřeby: mobilita, orientace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby a uvedla důvody pro učiněné závěry. Dle komise i s odkazem na výsledky sociálního šetření, lékařské zprávy i zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře uvedla, že žalobce byl schopen použít MHD, na dialýzu jezdil sám a při zjištěných pohybových schopnostech nešlo o nezvládnutí životní potřeby mobility; schopnost orientace není limitována pro pokles kognitivních funkcí a dokladovaná zraková porucha nedosahovala takového stupně, aby úplně znemožňovala schopnost orientace v prostoru, významně však ovlivňovala písemný projev. Nebyla objektivizována ztráta schopnosti samostatného stravování, byl schopen dodržovat doporučený stravovací režim a při zachované schopnosti úchopu rukou a pohybových schopnostech zvládal přenášení potravin, manipulaci s nimi, samostatně se najedl i napil; jezdil se stravovat do Globusu nebo blízké restaurace, po umístění do domova s pečovatelskou službou společnou kuchyň zde nevyužíval, donášku teplé stravy zajišťovala pečující osoba, sám si kupoval například rohlíky, na kávu chodil k sousedce. Zdravotní stav dovoľoval zvládat základní sebeobsluhu, tj. manipulaci s oblečením, včetně jeho výběru, svlékání a oblékání. Byl schopen provádět hygienu, včetně holení, samostatně (v domově s pečovatelskou službou používal sprchu). Udávané problémy se stabilitou lze řešit za použití pomůcek, stoličky, madla. Potřebu dohledu z preventivních důvodů nelze považovat za neschopnost zvládat tuto životní potřebu. Zvládal výkon fyziologické potřeby, včetně očisty.

Na základě předložení dalších lékařských zpráv žalobcem dne 7.2.2020 bylo vyžádáno doplnění posouzení stupně závislosti žalobce a komise na jednání dne 29.5.2020 za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie i žalobce konstatovala, že od data 8.1.2019 do 5.2.2020 se u žalobce jednalo o stupeň I (lehká závislost) a od data 6.2.2020 (lékařským nálezem) k datu jednání PK MPSV jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb (**orientace, komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost**) a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby; doba platnosti (lhůta KLP): 31.5.2022 (žalobce je zařazen na čekací listinu k transplantaci ledviny (dokládá zpráva chirurga ze dne 30.1.2020), nelze vyloučit posudkově významnou změnu zdravotního stavu a funkčních schopností při stabilizaci zdravotního stavu).

Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí spolu s předcházejícím řízením, včetně rozsahu námitek uvedených v odvolání a má za to, že PK

MPSV při posouzení zdravotního stavu žalobce vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, z provedených sociálních šetření, a že byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti, potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, dostatečný pro vyhodnocení funkčního dopadu nepříznivého zdravotního stavu žalobce na schopnost zvládat základní životní potřeby pro nárok na příspěvek na péči.

5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 13.10.2020** souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání a dále uvedl mimo jiné, že při rozhodování vycházel především z posudku PK MPSV ze dne 10.1.2020, kdy byl zhodnocen zdravotní stav žalobce dle dostupné dokumentace, a dne 29.5.2020 přešetřen odbornou přísedící lékařkou z oboru oftalmologie a bylo uvedeno: *Odvolatel přichází bez pomůcek, sám se posadí, netápe. Při rozhovoru dokáže udržet oční kontakt. Na stole najde tužku, občanský průkaz přímo podaný převeze. Na 1 metr rozpozná barvy (červená z desinfekčního roztoku), provedeno konfrontační vyšetření zorného pole na jediném vidoucím oku, zorné pole omezeno cirkulárně cca ke 30 až 20 stupňům. Zraková funkce při přešetření odpovídá vizu 1/60 na lepším oku, tak jak je uvedeno v posledním doloženém očním vyšetření. Postupné zhoršování vidění v důsledku hypertonické retinopatie s makulopatií a sekundárního glaukomu.* Dále bylo mimo jiné uvedeno k námitkám žalobce s odkazem na citovaný § 21 odst. 1 písm. a) zákona i na záznamy o sociálních šetřeních, že tato šetření provedená ze strany ÚP i žalovaného byla provedena řádně a v souladu se zákonem. Pokud se týká stravování, mobility a tělesné hygieny, žalovaný odkázal na celou spisovou dokumentaci vedenou ve věci příspěvku na péči týkající se žalobce, ve které je dokladován jeho zdravotní stav a je bez pochybností podloženo, že nebyl považován za zcela slepou osobu. K výkonu fyziologické potřeby žalovaný konstatoval, že ze spisové dokumentace vyplývá, že žalobce zvládá samostatně základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby s odkazem na sociální šetření (v pečovatelském domě), kdy žalobce popsal veškeré záležitosti týkající se zvládání základních životních potřeb, nikterak nenamítal, že WC je společné na chodbě a on by měl jakýkoli problém se zvládáním této základní životní potřeby a pokud by byla jakákoli pochybnost o nezvládání této základní životní potřeby ze strany žalobce, bylo by řešeno, zda je schopen používat potřebné pomůcky (absorpční/stomické/cévky/klysmata). Žalovaný rovněž uvedl, že vzal v úvahu všechny skutkové okolnosti, neboť při svém rozhodování vycházel ze sociálních šetření, vypořádal se s námitkami uvedenými v odvolání s odkazem na odborný posudek PK MPSV, který byl doplněn s ohledem na to, že žalobce aktivně doplňoval spisovou dokumentaci, přičemž uvedený posudek je pro správní orgán stěžejním důkazem, na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Také byla citována část posudku PK MPSV a podotknuto, že z podané žaloby vyplývá, že žalobce se považuje za osobu slepou, avšak zvládá bez problémů samostatně naplnění základní životní potřeby oblékání a obouvání, k uznaným nezvládaným pěti potřebám však namítá nezvládání dalších čtyř základních životních potřeb. Závěrem žalovaný vyjádřil, že rozhodnutí ze dne 30.6.2020 (jakož i rozhodnutí jemu předcházející) bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit, proto navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 30.6.2020 i ve vyjádření žalovaného ze dne 13.10.2020 k žalobě odpovídají obsahu spisu; dle založené doručky bylo žalobci napadené rozhodnutí ze dne 30.6.2020 doručeno dne 9.7.2020. Žalovaný citoval část

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

posudku PK MPSV ze dne 10.1.2020 i jeho doplnění ze dne 29.5.2020 (viz shora), jak je zřejmé z obsahu založeného posudku i jeho doplnění.

7. **Z vyžádaného posudkového spisu** vedeného ohledně žalobce příslušnou OSSZ Karlovy Vary soud zjistil, že obsahuje posudky, kdy byl v souvislosti s rozhodováním o dávce vázané na posouzení zdravotního stavu žalobcův zdravotní stav posouzen a dále obsahuje i lékařské zprávy vyžádané či předložené v příslušných řízeních. Mimo jiné jsou založeny i posudky OSSZ Karlovy Vary i Sokolov a PK MPSV vyžádané v této projednávané věci, kdy byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb (chronické selhávání ledvin 5. st. na podkladě hypertenzní nefrosklerozy při neléčené hypertenzní chorobě v dialyzačním programu od 28.6.2016, non compliance, hypermetropia oc.dx., sek. glaukom, stav po okluzi arteria retinae levého oka v 5/2016, hypertonická retinopathie, na levém oku skotomy v celém rozsahu zorného pole, na pravém oku vizus v pásmu těžké slabozrakosti i maligní hypertenze, dlouhodobě obtížně kompenzovaná atd.).
8. **Žalobce dne 6.11.2020** v replice souhlasil s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání a odkázal především na žalobu ze dne 26.8.2020, v níž dostatečně argumentoval, proč by měl být považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. již od ledna 2019. Dále žalobce zpochybňoval způsob provedení a následné zhodnocení sociálních šetření, když šetření se dostatečně nevěnovala všem základním životním potřebám, je dle názoru zcela frapantní a není potřeba žádný jejich podrobný rozbor. Dle žalobce při následném posouzení šetření žalovaný nevzal v potaz, že žalobce jednal dle naučených návyků. Takovýto postup by byl dostačující za situace, kdy by žalobce nikdy nepouštěl byt, ve kterém by žil po celý život a v němž by se nikdy nic nezměnilo, což však v daném případě neplatí. Také bylo uvedeno ohledně konkrétní základní životní potřeby, že žalovaný se v podstatě nikterak nevyjádřil ke stravování, mobilitě a tělesné hygieně; ohledně výkonu fyziologické potřeby se dle vyjádření žalovaného nezvládání této životní potřeby neřešilo, jelikož nebyla žádná pochybnost, že by ji žalobce nezvládal, ač z obsahu spisu jasně vyplývá, že tato pochybnost zde je už delší dobu. K životní potřebě orientace žalobce namítal, že dle citace části napadeného rozhodnutí měl mít dne 29.5.2020 lidově řečeno oči jako ostrůž, ačkoliv sám žalovaný uvádí, že žalobce z důvodu praktické slepoty není schopen od 6.2.2020 zvládat životní potřebu orientace, což je podloženo očním vyšetřením ze dne 6.2.2020. Rovněž žalobce namítal, že neuvedl, že by byl schopen zvládat životní potřebu oblékání a obouvání, pouze v žalobě při výčtu životních potřeb, které nezvládá, neuvedl uzavřený výčet, ale užil slovo minimálně; konkrétně zvládání této potřeby je velmi diskutabilní a prokazování její nezvladatelnosti v praxi komplikované. **Závěrem žalobce uvedl, že není schopen zvládat minimálně 5 základních životních potřeb.**
9. Dle **§ 3 správního řádu** (zákon č. 500/2004 Sb.) postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
10. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

11. Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
- a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat
 1. vstávání a usedání,
 2. stoj,
 3. zaujímat a měnit polohy,
 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
 5. otevírat a zavírat dveře,
 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - b) **Orientace.**
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
 2. nalít nápoj,
 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
 4. najíst se a napít,
 5. dodržovat stanovený dietní režim,
 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
 - e) **Oblékání a obouvání:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
 3. oblékat se a obouvat se,
 4. svlékat se a zouvat se,
 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
 - f) **Tělesná hygiena:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. použít hygienické zařízení,
 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
 3. provádět celkovou hygienu,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

13. Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8. Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4. Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.
14. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud za souhlasu účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.) a shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2020 podmínky pro jeho zrušení nesplňuje zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 10.1.2020 i jeho doplnění ze dne 29.5.2020 se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Z uplatněných žalobních námitek ani soud neshledal žádnou důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopen zvládat jím namítané základní životní potřeby - mobilita, orientace, stravování, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby - již od ledna 2019 (nadále uznán I. stupeň závislosti), přičemž po předložení očního vyšetření ze dne 6.2.2020 PK MPSV v doplnění posudku ze dne 29.5.2020 uvedla, že u žalobce od data 8.1.2019 do 5.2.2020 se jednalo o stupeň závislosti I. a od 6.2.2020 k datu jednání komise se jednalo o II. stupeň závislosti, protože bylo uznáno i nezvládání základní životní potřeby orientace, tedy celkem pěti základních životních potřeb, což ostatně uvedl žalobce ve své replice dne 6.11.2020 (viz bod 7).
15. Z posudku PK MPSV ze dne ze dne 10.1.2020 a jeho doplnění ze dne 29.5.2020 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznačená totiž, že pokud není vyhověno žadateli, tj. žalobci, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ohledně výše příspěvku na péči, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, tedy nezákonné. Vzhledem k tomu, že správní orgány ani soud nemají medicínské znalosti, posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV) a jsou stěžejním důkazem ve správním řízení. Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem i PK MPSV, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatele s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření provedeného sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z jeho údajů. Nezvládání základních životních potřeb je posuzováno dle platné právní úpravy, v této věci dle Přílohy č. 1 vyhlášky výše citované, přičemž subjektivní hodnocení žadatelem ohledně stupně závislosti není rozhodující pro stanovení stupně závislosti a tedy přiznání výše příspěvku na péči.

16. Pokud se týká sociálních šetření provedených sociálním pracovníkem, jeho výsledkem není hodnocení obsahu lékařských zpráv ani zdravotního stavu žadatele, ale pouze se uvedou údaje žadatelem sdělené, tudíž záleží na něm, jaké informace sdělí ohledně potřeby péče ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb a nepochybně byl zohledněn i pohyb žalobce v jeho bydlišti podle zaběhlého stereotypu. Tudíž námitka žalobce je zcela nedůvodná, protože záleželo toliko na něm nikoli na sociálním pracovníkovi, jaký bude výsledek sociálního šetření i obsah záznamu o tomto šetření, který žalobce i podepsal. Navíc se jednalo již o několikáté sociální šetření, které absolvoval, proto je mu známo jeho zaměření. Soud považuje za vhodné připomenout, že písemný záznam ze sociálního šetření není literární dílo, proto obsahuje stručný popis sdělených rozhodných skutečností vázících se k sebeobsluze žadatele o dávku, případně sdělení osoby pečující, je-li přítomna.
17. Soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu u OSSZ, byl však přítomen jednání PK MPSV dne 29.5.2020, ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, čehož využil a předložil další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době, které byly následně posudkově zhodnoceny a došlo i k zohlednění výše uvedené lékařské zprávy ze dne 6.2.2020, tudíž skutkový stav byl k uvedeným datům zjištěn dostatečně. Zdravotní stav v tomto řízení se posuzuje k určitému datu (viz § 13 zákona), tedy v této věci k datu 8.1.2019, tj. k datu podání žádosti žalobce o příspěvek na péči, a zároveň je i stanovena doba platnosti posudku. Navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobce příslušnou OSSZ Karlovy Vary obsahujícího kromě všech posudků o jeho zdravotním stavu ohledně dávek vázaných na posouzení zdravotního stavu i veškeré lékařské zprávy předložené v souvislosti s tím.
18. Vzhledem k námitkám žalobce soud připomíná, že posudek PK MPSV i jeho doplnění obsahuje všechny nezbytné náležitosti, tj. datum jednání, složení komise, uvedení podkladů, z nichž bylo vycházeno při posouzení objektivního zdravotního stavu, určení příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jaký vliv má zjištěné funkční postižení na základní životní potřeby, které není posuzovaná osoba schopna zvládat, výsledek jejího vyšetření, pokud je jednání komise přítomna a také vyjádření komise k uplatněným námitkám. Všechny tyto nezbytné skutečnosti posudek PK MPSV ze dne 10.1.2020 i jeho doplnění ze dne 29.5.2020 splňuje, tudíž i soud jej považuje za úplný,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

objektivní a přesvědčivý, ač strana žalobce je jiného názoru. Předseda komise absolvoval kromě jiných atestací i atestaci z posudkového lékařství, a aby byl objektivně zhodnocen zdravotní stav posuzované osoby, je přítomen i odborný lékař z oboru, z něhož je zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; v této věci byl proto přizván odborný lékař z oboru oftalmologie (oční lékařství). Komise posoudila veškerou předloženou dokumentaci i žalobcem poskytnuté lékařské zprávy, jak je patrné z obsahu posudku, tedy komplexně posoudila zdravotní stav žalobce ve vztahu k příspěvku na péči a dospěla k závěru výše uvedenému. Z tohoto pohledu byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce zhodnocen dostatečně, ač žalobce je přesvědčen o opaku.

19. Po zhodnocení zejména obsahu správního spisu v této věci dospěl soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2020 není důvodná. Žalobce neprokázal, že k datu 8.1.2019 nezvládal minimálně pět nebo šest základních životních potřeb, aby mu mohl být přiznán příspěvek na péči stupně II, tj. středně těžká závislost, protože výše citovaným posudkem PK MPSV na rozdíl od posouzení uvedených OSSZ bylo shledáno, že nezvládá celkem čtyři základní životní potřeby, tudíž se jedná o stupeň I (lehká závislost), jak uvedeno v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod uznání pouze stupně závislosti I (viz shora). Naopak od data 6.2.2020 k datu jednání PK MPSV (29.5.2020) uznala komise žalobce za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), když nezvládal pět základních životních potřeb (uznáno i nezvládání orientace) a stanovila dobu platnosti (lhůta KLP): 31.5.2022. V doplnění posudku komise rovněž srozumitelně vyjádřila důvod této změny, když uvedla, že posudkově významné skutečnosti jsou verifikovány očním vyšetřením ze dne 6.2.2020, kdy v důsledku hypertonické retinopatie s makulopatií a sekundárního glaukomu je porušení zrakových funkcí na úrovni praktické slepoty vpravo a na oku levém dle popisu oční lékařky incerta, zaznamenaná nejistý pohyb v temporální (vnější) periférii. Dle názoru soudu byl dostatečným způsobem posouzen zdravotní stav žalobce komisí, tudíž námitka v tomto směru byla také shledána nedůvodnou, když žalobce na podporu svých tvrzení kromě vyjádřených subjektivních názorů nic dalšího nepředložil. PK MPSV neshledala, že by žalobce nezvládal základní životní potřeby mobilitu, stravování, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby, a jejich neuznání zdůvodnila, jak uvedeno výše, přičemž obsah posudku komise i jejího doplnění je znám žalobci i žalovanému.
20. Zdejší soud v této věci nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů, které by odůvodňovalo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 30.6.2020 případně i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Rozhodující je skutečnost, že žalobce dle PK MPSV nesplnil zákonné podmínky pro přiznání stupně závislosti II (středně těžká závislost) dříve než od 6.2.2020, jelikož k tomu nepostačuje přesvědčení žalobce, které základní životní potřeby nezvládá vůbec či zvládá s velkými obtížemi, ale nezvládání základních životních potřeb musí být zjištělné z lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobce s ohledem na popsané funkční postižení jeho zdravotního stavu v předmetné době, což v této věci bylo provedeno, jak je zřejmé z výše uvedeného.
21. Žalobce k žalobě připojil kopie lékařských zpráv MUDr. L. ze dne 2.1. a 27.3.2019, které však byly zhodnoceny již při posouzení na OSSZ, jak je zřejmé z odůvodnění rozhodnutí ÚP ze dne 23.9.2019 vypraveného dne 2.10.2019. Při doplnění posudku PK MPSV měla k dispozici kromě posudkového spisu mimo jiné i lékařské nálezy zaslané či předložené

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalobcem při jednání PK MPSV a navíc i zdravotní dokumentaci oční ambulance, z čehož lze dovodit, že jeho zdravotní stav byl posouzen komplexně.

22. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že dle názoru žalobce došlo ze strany žalovaného i ÚP k vydání nezákonných rozhodnutí, jelikož předmětná rozhodnutí byla vydána oprávněným správním orgánem po provedeném řízení v souladu s příslušným zákonem a prováděcí vyhláškou, stejně tak i správním řádem, přičemž obsah rozhodnutí je přezkoumatelný a i srozumitelný pro toho, kdo hodlá jeho obsah pochopit. Nad rámec soud ještě podotýká, že žalobce má kdykoli možnost podat novou žádost o změnu stupně příspěvku na péči, protože zdravotní stav se může zhoršit i v době platnosti posudku stanovené PK MPSV. Tato skutečnost je samozřejmě žalobci známa, jak je zřejmé z úřední činnosti soudu, když v roce 2019 se žalobce domáhal žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2018 č. j. MPSV-2018/ 189393-915, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 28.5.2018 č.j. 44506/2018/KVA, kterým byl přiznán žalobci příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od prosince 2017, jak je zřejmé z rozsudku zdejšího soudu č.j. 16 Ad 7/2017-35 ze dne 29.1.2020.
23. Ze všech shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl** ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., podle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni II již od ledna 2019, jak požadoval, ale tyto podmínky splňoval až od února 2020 a od té doby mu také byl přiznán.
24. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 15. března 2021

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně